

Poskytovaný stupeň podpory školskými zařízeními – podíl zařízení (v %)

Poskytovaný stupeň podpory	ŠD	ŠK	SVČ
Vlastní diagnostika 1. st. podpory	51,5	48,5	40,3
2.–5. stupeň podpory	50,3	45,4	8,1
Neposkytují	22,3	28,9	58,1

Vychovatelé ŠD jsou seznámeni se speciálně vzdělávacími potřebami daného žáka, po učení o jejich zdravotním stavu a při své činnosti vycházejí z doporučení ŠPZ. Přesto zohledňování individuálních potřeb žáků (podpora pedagogů) nebyla vždy zaznamenána. Podpora žáků se SVP je řešena zpravidla individuálním přístupem vychovatelů k žákům, v případě potřeby jim věnují větší péči nebo pro ně upravují činnost. Zejména volí takové formy práce, které umožňují jejich začlenění do kolektivu a dosažení úspěchu.

Žáci s lehčími poruchami jsou soběstační a vzhledem k charakteru postižení ani podporu v zájmovém vzdělávání nepotřebovali, přesto vychovatelé běžně dovysvětlí úkol, zopakují instrukci apod. U žáků s poruchou chování nastává problém, pokud docházejí do ŠD při naplnění oddělení do 30 žáků a naruší veškerou činnost. Asistenti jsou spíše výjimkou. Rizikem do budoucna může být právě v rámci inkluze zvyšující se počet žáků, zejména s poruchou chování, kteří se dříve vzdělávali ve speciálních školách.

Minimální počty uváděných účastníků se SVP mají v SVČ tyto důvody. Přispívá k tomu nesystémová identifikace účastníků se speciálními vzdělávacími potřebami a nedostatečné informace o jejich zdravotním stavu. Střediska postrádají lepší vstřícnost zákonných zástupců a pravdivé informace o potřebách účastníků se speciálními vzdělávacími potřebami, kteří jsou zapojeni v zájmových útvarech. Jinou možnost jak zjistit jejich potřeby nemají. Nulová je i finanční podpora ze strany zřizovatele. Během školního roku některá zařízení začala využívat jednoduché vlastní plány pedagogické podpory (1. stupeň). Pedagogická diagnostika reaguje na atypické náznaky chování a reakcí účastníků. Stanovená podpora zpravidla bývá individuální přístup, nižší obtížnost úkolů a zvýšení dohledu.

Nedostatečná podpora účastníků se SVP se projevila u části vedoucích zájmových útvarů (externích pracovníků). Nevěděli, že je mají ve skupině, nebo neznali postup při jejich integraci. Zpravidla to souviselo s jejich nenaplněným dalším vzděláváním, nesplněnou odbornou kvalifikací a neposkytováním metodické pomoci spolupracovníky.

Pracovníci ČŠI zjistili, že v 96,5 % sledovaných aktivit byla patrná individualizace práce a jen u 3,5 % aktivit nebyla patrná. Formy individualizace se v jednotlivých zařízeních příliš neliší.

Formy individualizace ve školských zařízeních – podíl zařízení (v %)

Formy individualizace práce	ŠD/ŠK	SVČ
Formou různých úkolů podle zájmů a zaměření účastníků	90,5	89,7
Formou úkolů různé obtížnosti	78,4	77,6
Formou diferenciací vzdělávacích metod	50,8	58,6